

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
1976**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

Anton Borràs i Cros

Comerciant. Fill de la vila

Salutació a la Mare de Déu de la Riera

Mare de Déu de la Riera: Deu-nos aigua vertadera!

Mareta: Benvinguda a Casa Vostra, sí, a Casa Vostra: Vós viviu en el vostre Palau, l'ermita bonica, i des d'allí tot l'any vetlleu el poble de les Borges.

Però quan arriben aquestes dates, Vós Mareta, deixeu la llar de cada dia i veniu a passar unes jornades amb els vostres fills que quan també se n'adonen que la diada s'apropa, tots cuitosos, endrecen les seves cases, arreglen el carrer, conviden els amics de fora i, sobre tot, senten al cor vibrant l'emoció amorosa de veure propera la vostra arribada al poble.

Aquí venim a rebre-us els qui viuen en el poble, els qui estem aposentats en altres llocs, i els germans dels pobles veïns als qui la devoc ió a Vós, Mare de Déu de la Riera, la han rebuda ja de les seves Mares, doncs en tota la rodalia sempre ha mogut a pietat l'emocionant moment de l'arribada de la Mare de Déu de la Riera.

Tots ens hem afeinat perquè com sigui, avui ens trobéssim aquí.

Som aquí, Mare de Déu, amb cos i amb ànima: Plenament. I hem vingut per Fe, per tradició i per amor. I Hem vingut moguts per la Fe, perquè aquest Acte es un acte religiós, la nostra vida espiritual necessita manifestacions que donin expressió col·lectiva i pregonera de que professem aquesta fe.

Hem vingut per Tradició, perquè volem continuar dels nostres avantpassats, tot allò que tingui valor permanent, i volem millora-ho amb el nostre esforç i sacrifici per a donar-ho als nostres fills per a que també ells ho millorin i ho transmetin als seus.

Aquesta Arribada és l'Acta de la família que som el poble de les Borges. Els nostres sentiments s'entendriuen i batega el cor que filial ve a rebre-us amb l'emoció autèntica de l'amor de fills vostres que som, i per això, germans units tots els qui avui ens trobem aquí, tan si som els que ens veiem sovint, com si ens veiem de tard en tard, de la abundància del goig que sentim, se'ns rebossa tota la nostra expressió i tot nostre saludo.

Quantes vegades diem: Si aquestes parets poguessin parlar, ¿quantes coses no ens dirien? Jo aquí em recullo en el meu interior i dolçament vaig passant pel meu record tots aquells fills vostres que aquí vos rendiren homenatge i que estem segurs que la Vostra Aigua Vertadera que us demanàvem en els primers mots d'aquesta nit, confortant-los en aquesta vida els haurà purificat i orificat fins a fer-los arribar a la glòria del Cel.

Recordo familiars, amics, parents, autoritats, cantors, músics, Senyors Rectors, homes, dones, des del més gran fins el més petit, tots gaudeixen del fruit que la vostra intercessió reparteix entre els qui us invoquen.

Me emociona ver aquí presentes, unidos a nosotros, a todos esos hermanos, venidos de otras tierras en busca del trabajo que aquí han encontrado, y es porqué els “Borgencs” habéis sabido abrirles el corazón, tenderles la mano para abrazarles y hacerles hijos de la Verge de la Riera para convivir como hermanos en nuestro querido pueblo. Borgencs debéis tener en cuenta que estos hermanos en estos momentos sienten una doble emoción, porque ellos viven el presente como verdaderos hijos de la "Verge de la Riera", y, en su corazón les vibra una fibra muy fuerte en recuerdo de aquella Virgen que dejaron en su tierra, que igual como hacemos aquí también saben obsequiarla y festejarla con importantes romerías en las que los grandes poetas han cantado en plegarias las mejores glorias.

No oblidem tampoc aquells germans nostres que per diferents circumstancies, sentint-ho molt, no han pogut acudir però que en aquests moments estan il·lusionadament units a nosaltres. El repic de les campanes anunciant la sortida de la processó per anar a cercar a la Mare de Déu, també ha arribat a la seva orella per a disposar-los a seguir-nos espiritualment. El tro de senyal de sortida de l'ermita camí al poble també ha esclatat en el seu cor i el petit petar de les carretilles acceleren el seu cor de emoció. La il·lusió, la imaginació com a fills de la Verge de la Riera els hi fa veure en aquesta plaça amb la mateixa clarejat que ho feu vosaltres. També perceben amb una finesa extraordinària el cant de la salve. Amb silenci profund fan la seva suplica a la mare celestial, i quan aixecant la vista miren cap al cel com volent despertar d'un somni feliç els hi sembla que les estrelles del firmament són les mateixes que sortiren disparades de les rodes de foc. Amb una reacció d'enteresa arranquen com si fos una promesa: Mare meva! l'any vinent no hi mancaré a la arribada vostra.

M'han encarregat unes paraules per a reafirmar la nostra fe, l'entusiasme, la devoció a la Verge de la Riera. Jo he de dir-vos que ara estic convençut que sobren les paraules, doncs la vostra presència aquí en aquest acte, constitueix el discurs més eloqüent, que confirma aquella fe i aquell entusiasme. Més que les paraules, valen els fets, i aquests els tenim ben presents amb aquesta concentració de homenatge!

I és així, perquè la nostra presència no és passiva, no és la dels espectadors que contempen una manifestació.

No, la nostra presència en la Rebuda de la Mare de Deu de la Riera, és totalment activa. Com us deia abans, hem vingut perquè hem sigut cridats per Ella, per exterioritzar la nostra Fe.

Estem davant la mirada amorosa de la Mare del Cel, la que és mitjancera universal de totes les gràcies. La que vol donar-nos tot allò que més necessitem i que espera tan sols que li demanem de cor.

Oferim-li aquest treball nostre de cada dia, aquell esforç, aquell sacrifici, aquella limitació...

I demanem-li que ens concedeixi la pau tan sospirada i la expressió de un veritable amor com a vertaders fills d'una mare tan amorosa.

Ella que ens mira amb ulls de amor ens donarà junt amb la salut espiritual i corporal condicions bàsiques per a poder complir els nostres deures de tots els dies.

És encoratjador veure tot un poble unit pregant davant la imatge venerada de la Verge en l'advocació del seu patronatge.

Si la nostra pregària és sincera, ferma, sentida, podem tenir la seguretat que avui, podem aconseguir enmig de totes les dificultats, de tots els problemes, de totes les vacil·lacions, de totes les inquietuds, el tresor més gran. L'únic que necessitem per gaudir d'una felicitat autèntica: La gràcia que Ella ens ofereix que arribi fins aquell dia en que sigui també ella mateixa qui ens obri les portes definitives al final del nostre pelegrinatge per la terra.

Anem ara a escoltar el cant de la salve. Jo voldria demanar-vos que la seguim de tot cor amb profund recolliment i silenci. Que fos la millor i més sentida de les cantades al llarg de la nostra vida.

¡Mare nostra, Verge de la Riera! Aquí teniu el poble agermanat, unit, amb un sol cor, us demana que sigueu nostra mitjancera davant Crist Nostre Senyor .

Recordeu-vos de la vila de les Borges que us venera, estima i proclama per patrona.